

5.
číslo
V. ročník

ZUŠkoviny

Dr. Hutavýho

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 3. ledna 2011 jako srdečné novoroční přání

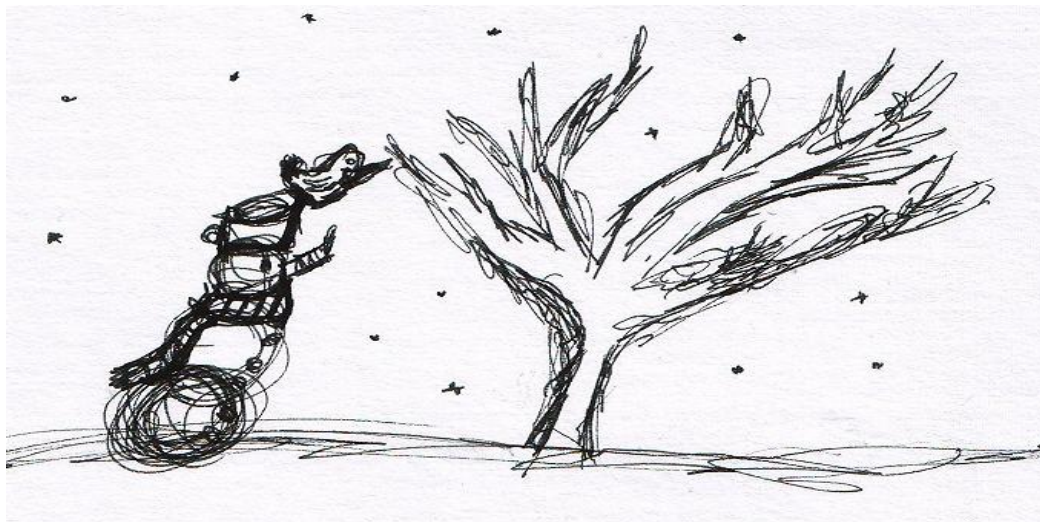
Úvodník

Když v lednu hrom se ozve, hojnost vína je v očekávání

Další nový začátek? Určitě, ale nemůžeme si dovolit pomalý a dlouhý rozjezd. Nový rok 2011 je tu a my do něho chtě nechtě musíme skočit. Co Vás čeká? Pevně doufám, že jste všichni v rozkrojeném jablku na Štědrý den našli hvězdičku a že lodičky dopluly tam, kde se Vám bude nejvíce líbit a kde se Vám bude i dobře dařit, a že se žádná nepotopila. Ale pokud cítíte, že něco není v pořádku, že nemíříte správným směrem, máte právě teď možnost trochu se vychýlit z osy otáčení nebo přímo své směřování změnit. Ucítíte přísun nových sil. Budete mít moc změnit Váš osud, který Vám věštily lodičky 24. prosince. Přival nové energie Vás ponese na svých křídlech a budete tak jiskřit, že možná zaslechnete zahřmění. A úspěch, ten přiteče později... s novým vínem. Ať je obojího hojnost!

Přeji Vám všem k rozhodování a k rozhodnutí hodně sil!

Váš Dr. Hutavý

K přání Vašeho - Našeho pana doktora se připojuje i naše redakce a přeje Vám - Nám krásný celý nový rok, pevné zdraví a hlavně trvalý úsměv a... nedejte se!

Z notesu pana ředitele

ZUŠka si podala žádost o nadační příspěvek...

Dne 26. listopadu jsme odeslali žádost o nadační příspěvek společnosti ČEZ v rámci grantového programu „Podpora regionů pro rok 2011“. Cílem projektu je opětovné společné nastudování dětské opery Brundibár a její veřejné provedení v Jaroměři. Celou operu jsme provedli v rámci mezinárodní výměny mládeže za účasti studentů z Německa, Litvy, Slovinska a našich žáků. V rámci veřejného provedení chceme upozornit na zřůdnost nacismu a jeho dopad na místo našeho působení - tedy Jaromeř a Josefov. Z tohoto důvodu používáme v připraveném dokumentu úryvků z knihy "Pevnost mého mládí", kterou napsala paní Friesová - rodačka z Josefova. Kromě samotného Brundibára jsou součástí komponovaného pořadu „Nedovedu pochopit...“ natočené dokumenty a dobové fotografie. Na natočení dokumentu se podíleli žáci a učitelka školy: Lenka Šrejberová, Edita Valášková, Petr Hrudka, Jakub Maksymov (interpretace textů, zvuk), Matouš Holas a Jarka Holasová (střih), Jarka Holasová a Jakub Maksymov (scénář a režie stínohry). Samotné nastudování pak zajišťují učitelé Vlastimil Kovář (dirigent), Ivana Kubíčková (klavírní doprovod), Nikola Prokopová (klarinet), Nikola Chreňová (nastudování s Komorním sborem Bel Canto). Rozpočet projektu je 38 tis. a nadaci ČEZ žádáme o příspěvek ve výši 30 tisíc.

**Tímto Vás co nejsrdečněji zveme na lednové představení, které proběhne
27. ledna 2011 od 19:00 hod. v Městském divadle v Jaroměři.**

Pavel Linha, koordinátor projektu

Bylo – Nebylo

Prosinec měli žáci a učitelé naší školy opět vskutku „naplněný“. Vystoupení, školní i třídní koncerty, přání, výstava...v koncertním sále školy pro Klub seniorů, v Domě s pečovatelskou službou a v Léčebně pro dlouhodobě nemocné v Jaroměři, v Domově důchodců ve Dvoře Králové nad Labem, na Vánočních trzích v Jaroměři, ve Velichovkách, ve Dvoře, v Muzeu v Jaroměři, v Třebuchovicích ...rozdávali předvánoční atmosféru a radost i tam, kde je jí nejvíce potřeba. A věřte, vůbec to není lehké. Všem účinkujícím patří dík a obdiv.

Černá adventní hodinka tradičně uplynula první prosincovou středou od 18:00. Tradicí se už stalo, že ji navštívily adventní postavy a připomněly dobu, kdy bylo v rodinách nějak víc času na vyprávění, muzicírování i na legraci. Na programu se převážně už tradičně podílely nejmenší děti, které potěšila návštěva Barbory, Lucií, Anděla, Čertů a Mikuláše. Tradičně jsme se dočkali lidové pohádky i lidové poesie.

Těšíme se za rok, protože tradice je tradice!

Jé

Vánoční koncert pro Klub seniorů

Ve středu 8. prosince byl koncertní sál naší ZUŠky zaplněn zvláště pozvaným obecnstvem. Tvořili jej senioři, pro které byl tento Vánoční koncert připraven. Nechyběli ani rodiče vystupujících dětí. Jako takový bonus jsme mohli vidět milé vystoupení dětiček z Mateřské školy Na Zavadilce se svými učitelkami. Celý středeční večer byl prožit v poklidné předvánoční atmosféře. A i já jako moderátor a průvodce celého večera jsem si jej patřičně užil. Mé přání poklidných Vánočních svátků doplnila přáníčka od žáků výtvarného oboru.

Petř

Vánoční koncert

Na Vánocích je zvláštní to, že jejich atmosféru každý vnímá trochu jinak. Někdo se těší na pečení cukroví, jiní na dárky či prázdniny a pak je tu taková menšina, která se nemůže dočkat, až své rodiče a blízké obšťastní svým umem v předvánočním čase, třeba na tradičním Vánočním koncertě. I letos byla atmosféra v sále příjemná, taková mile skromná a myslím, že jsme si jí užili všichni. Jak moderátorky, účinkující, tak i diváci, kteří pocítili to pravé kouzlo přicházejících Vánoc i chutí. Perníčky pro ně připravili žáci smyčcového oddělení s paní učitelkou Janou Novákovou. Chutnaly skvěle!

TzjvVK

Jeník, Čert a Violka
po Černé adventní hodince

obecenstvo Vánočního koncertu pro Klub seniorů

Vánoční perníčky

V sobotu 11. prosince se v našem 3+1-V (varhany) sešli houslisti a varhaníci, aby nazdobili perníčky pro Vánoční „zuškový“ koncert a pro Vánoční koncert smyčců a jejich hostů. Tereška společně s paní učitelkou připravily zdobící polevu a já jsem posbíral vše, co alespoň vzdáleně připomínalo židli, včetně varhanní lavice, aby bylo na čem sedět a mohli jsme začít. Tak jako s cvičením narůstá muzikantská zručnost, přibývá s opakováním i dovednost zdobící. Aby ne, když už to někteří dělají nějaký ten rok. Napečené perníčky tak kvapem docházely a docházela i zdobící poleva, která se ztrácela nějakým záhadným způsobem. Jeden z figlů by se dal popsat jako- „nazdob perník, co snese, pak ho mírně neodborně polož na ták – on na 99% praskne, no a přece nebudeme rozdávat prasklé perníčky“. Nakonec bylo nazdobeno v rekordním čase a začalo se s pečením tradiční pizzy. Místo předkrmu servírovali varhaníci k všeobecné spokojenosti (zejména našich sousedů) varhanní zvuky v obzvláště silné dynamice. Absence varhanní lavice jim to trochu komplikovala a tak po chvíli zaujala jejich pozici Julie, která čile poskakovala po pedálnici a vydržela to přes hodinu (ne tak sousedi). Poprvé v historii bylo pizzy tolik, že dokonce zbyla. Jak by ne, když byli všichni přejedeni rozlámaných perníků. vlavla

Jana Nováková a žáci „cukráři“ při zdobení

přání a perníčky před Vánočním koncertem

Pan Baldík, Monika Němečková, Kateřina Prášilová, přáníčka
a perníčky po Vánočním koncertě

Předvánoční veselí komorního sboru Bel Canto a flétnového souboru Musica per Legni

Předvánoční čas je pro mnohé z Vás i nás plný shonu a letos tomu nebylo jinak. Musica per Legni a Bel Canto se měly co otáčet. Naše „tour“ začala 11. prosince 2010 na oddělení LDN, kde jsme zazpívali a zahráli na všech odděleních a podarovali babičky a dědečky vánočními přáníčky od dětí z výtvarného oboru. Ještě týž den jsme spěchali na jaroměřský Vánoční trh a potom se ještě flétnový soubor přesunul na Vánoční trhy do Velichovských lázní. Dalším významným datem byl 17. prosinec, kdy jsme vystupovali na Vánočních trzích ve Dvoře Králové nad Labem a večer jsme našim vystoupením potěšili ještě obyvatele Domova důchodců, kde nás velice hezky přivítali. Babičky a dědečky jsme na oplátku obdarovali perníčky, které pro ně připravila opět paní učitelka Radka Ulichová se svými žáky. Dalším krásným místem, kde jsme 18. prosince koncertovali, byl kostel v Jasenné. I přes velkou zimu, která v kostele v tomto období panuje, byl kostel téměř obsazen. Některé ze zpěvaček i flétnistek vystupovaly v teplotách a nastydle, ale všechno nakonec dopadlo skvěle. Koncert, uzavírající celé naše předvánoční působení, se konal 20. prosince v sále ZUŠ a byl to Vánoční třídní koncert dětí M. Zemkové a N. Chreňové. Program byl opravdu nabitý a pestrý a myslíme si, že se hojně obecenstvo opravdu nenudilo. Chtěly bychom našim žákům a jejich rodičům moc poděkovat, protože to opravdu bylo náročné, a přejeme Všem krásné Vánoce a úspěšné vykročení do nového roku. Nikola Chreňová, Martina Zemková

Vánoční hra

Jednoho sychravého sobotního rána v listopadu 2002 jsem cestoval vlakem z Třebechovic do Poličky. Cesta byla dlouhá a já se pohroužil do myšlenek nad skutečným smyslem Vánoc. Tu nad mraky náhle zasvitl mlžný kotouč Slunce...Vzal jsem do ruky tužku a začal psát...Tak nějak vznikala Vánoční pastýřská hra, která měla být určena dětem a všem dobrým lidem. Měl jsem tehdy v ZUŠ Třebechovice pod Orebem osm žáků na housle od nejmladšího benjamínka, který ještě tahal na prázdných strunách až po studenta střední školy. Chtěl jsem především, aby si všichni společně zahráli na housle. Každý nějak vypomohl. Táta mi zapůjčil 500 W žárovku ze své fotografické komory a má budoucí tchýně dodala skvostný látkový závěs. Vše bylo připraveno na příchod Světla... Hlavní postavou celé hry je, jak už to v životě často bývá, osoba v pozadí. Role varhaníka ve spolupráci se zpěvačkou nás provází celou hrou.

Vzpomínám rád na spolupráci s panem Vlastimilem Kovářem v Třebechovicích, Tomášem Vachouškem v Hradci a nyní Martinem Škrabkou v Jaroměři. Všichni se svého úkolu zhostili nad očekávání výborně. Posledně jmenovanému pak přeji, ať jde úspěšně cestou svých učitelů. Vždy jsem si lámal hlavu, komu svěřit úlohu Marie. Je to postava velmi těžká hlavně tím, že vlastně moc nemluví. Tedy ona vlastně mluví stále, nebo spíše promlouvá, ale ne slovy...Myslím si, že právě výběrem dětí - herců do rolí jednotlivých postav hry bylo představení v Jaroměři nejzdařilejší. Každá postava i po tu nejmenší zrcadlila úsilí nás všech přenést na diváky radost a vánoční pohodu. Za to vám patří můj dík. Obzvláště jsem rád, že jsem v některých z vás našel spolupracovníky, kterým jsem nemusel nic říkat...

Děkuji i všem svým kolegům, rodičům dětí a mým přátelům, kteří si našli v předvánočním shonu čas a pomohli mi celou hru dotvořit. Bez vás by se celá hra jen velmi těžko zrealizovala. Martin Weiss

Tereza Pilařová a Jan Holínský v rolích Marie a Josefa

Opava. O-p-a-v-a. avapO Byla zima, když jsme odjeli v sobotu 18. prosince od ZUŠky směr Opava. A stejně taková zima byla, když jsme dorazili. Možná ještě větší. Složili jsme „Přadlený“ v divadle a jeli se ubytovat. Ten večer jsme toho viděli hodně...nějaké to představení, večerní Opavu, Tesco, trhy...a spoustu dalších věcí. Někteří dokupovali dárky pod stromeček, někdo si koupil jen tak něco k jídlu, někdo se kochal vánočně ozdobenou Opavou. V neděli jsme hráli dvakrát, zaspívali si s diváky koledy, sbalili, naložili a vraceli se domů. V autobuse bylo pěkně teplo a tak se v něm spalo, zpívalo, jedlo, pilo, prostě veselo bylo. Pokazila to jen na příjezdu do Hradce tak trochu kriminální příhoda. Ale to je jiná „pohádka“. Nakonec jsme šťastně dojeli do Jaroměře, vyložili a unavení plni dojmů a vzpomínek velmi rádi spali a spali. Pijavka

Poděkování

Dovoluji si touto cestou poděkovat žákyním **Petře a Marii Novákovým a Kateřině Pavlistové** za vzornou přípravu a účinkování ve sboru a orchestru chrámu sv. Mikuláše v Jaroměři během Adventu a Vánočních svátků.

Uvítáme případné další zájemce do všech hlasů pěveckého sboru a hráče na všechny hudební nástroje.

Mgr. Markéta Kočí (dirigentka)

Představujeme...Sunny Jazz

„Sunny Jazz“ znamená v překladu jazz plný sluníčka, optimismu, dokonalosti a krásy. Obsazení tohoto tělesa tvoří v celku osm hráčů. Kategoricky spadá toto těleso to tzv. skupiny, které se dle anglického názvosloví říká jazzové kombo. Jazzové kombo je tvořeno žesťovými nástroji: trumpeteta, trombon, nástroji dřevěnými a saxofony. Dále je pak tvořeno rytmickou sekcí - bicí souprava, basa, kytara, piano.

K založení této skupiny mě vedla touha a chuť tvořit muziku menšího nástrojového obsazení než je BIGBAND, a přitom muziku, která je plná hudby a zároveň nápadité harmonie. Této úrovně samozřejmě BIGBAND lehce dosahuje a tím pádem i Sunny Jazz, neboť aranže Sunny jazzu jsou takovým elegantním „výcucem“ BIGBAND-ových aranží.

Sunny Jazz jsem založil v půlce října 2010. Pečlivě jsem zvažoval, z jakých členů mám toto těleso sestavit. Mým cílem bylo dodržet určitou hráčskou úroveň a zároveň zachovat možnost pro mladší hráče hrát mezi zkušenými kolegy, kteří jsou pro ně výbornou inspirací a motivací, což se také podařilo.

Kapela se zaměřuje především na tradiční jazz, který hodně souvisí se swingem svoji melodickou a harmonickou nápaditostí. Repertoárem jsou tradiční jazzové skladby jako je Satin Doll, The Pink Panther, The Shadow Of Your Smile, In A Mellow Tone...

Dne 15. prosince se Sunny Jazz ukázal poprvé na veřejnosti. Repertoárem byly dvě skladby: The Pink Panther a Satin Doll. Vystoupení bylo velice úspěšné. Nečekal jsem takové pozitivní ohlasy! Byl jsem ohromen nadšením publika z tohoto vystoupení a jsem za to moc rád, že se mi povedlo něco takového vytvořit. Svým kolegům jsem samozřejmě spokojenost veřejnosti sdělil a upřímně jsem jim poděkoval za bezvadný koncert.

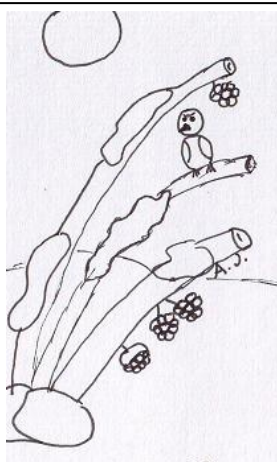
Myslím, že nás tento koncert velice „namotivoval“ k další spolupráci. Jsme plni nadšení a odhodláni secvičovat nové věci. A určitě se s veřejností setkáme na dalších koncertech a akcích.

Petr Slezák

Jan Duben
-bicí
záskok

Filip Petira - piano, Zdeněk Borecký - trombon, Milan Petira - tenor saxofon, Petr Slezák - trombon
Václav Dlabola - 2. trubka, Petr Hájek - 1. trubka, Matouš Borecký - baskytara, Kateřina Coufalová - bicí

Přišla jsem...

Jarka Holasová

(Jak udělat rozhovor sama se sebou? Ještě že máme zvědavou redakční radu.)

Proč děláš to, co děláš a proč to děláš tady?

Protože si myslím, že to má nějaký smysl... a protože jsme v září 1988 založili tenkrát v Lidové škole umění v Jaroměři literárně-dramatický obor a já byla u toho jako první učitelka, i když v té době nekvalifikovaná. Měla jsem za sebou gymnázium, nástavbu na

Střední pedagogické škole v Litomyšli, asi čtyři roky práce na základní škole jako vychovatelka ve školní družině, Lidovou konzervatoř v divadle Drak v Hradci Králové a kupu seminářů na Loutkářské Chrudimi a v Kaplici (tenkrát místo konání národní Dětské scény). A teprve potom jsem začala dálkově studovat na DAMU v Praze, na Katedře loutkového divadla (dnešní „Alterna“). **Proč jsi nikdy nepřemýšlela o jiném povolání?** Ale já jsem přemýšlela o jiném povolání. Chtěla jsem studovat na přírodovědecké fakultě, s tím jsem šla na gymnázium...

A co tě od toho nakonec odradilo? Petrografie a mineralogie hned v prvním ročníku...měla jsem ráda živou přírodu. Ještěže jsem se dostala do pedagogické třídy, dělaly (bylo nás tam 32 holek) jsme praxi v dětském domově a každý měsíc pro děti připravovaly pohádky, okolnostmi se stalo, že loutkové pohádky... **Chodila jsi také do ZUŠky?** Ne...vlastně jo, do LŠU, jeden rok na zpěv. **Bavilo tě to?** Ne. A tak jsem doma řekla, že už tam chodit nebudu a bylo to. **Baví tě dělat to, co děláš?** Baví, jinak bych to nedělala...víte, mně se stala úžasná věc, můj koníček se stal mým povoláním. Všem bych to přála. **Na co bys chtěla, abychom se tě zeptali?** Tak třeba jestli jsem chodila do loutkového divadla, když jsem byla malá...**Chodila jsi do loutkového divadla, když jsi byla malá?** Chodila, na jedno takové v Náchodě, tenkrát mi bylo asi pět let, si pamatuji, Dlouhý, Široký a Bystrozraký, hrál tam magnetofonový pásek, vybavuji si scénu, kdy je princezna začarovaná do jablka na stromě a Dlouhý se tam musí natáhnout. Při večeři jsem si potom hrála se zbytkem párku na jablko...

A měla jsem asi jako každý svou dvanáctikusou loutkovou sadu a rodinné divadélko. **Ty sama hraješ také loutkové divadlo?** Ano. Do nedávna pravidelně v mateřských školách, teď už spíš jen víkendově, vlastní adaptace klasických českých pohádek. Ráda bych se k tomu vrátila...až bude víc času, doufám, že dřív než v důchodu...A kdybyste se chtěli zeptat, jak to je s dramatickou výchovou, tak vám to řeknu...**Chceme!** Hlavním cílem dramatické výchovy není zrovna výchova budoucích profesionálních herců, ačkoliv když se zadaří... Ale hlavně by měla vést ke komunikaci, vytváření vztahů ve skupině, rozvoji osobnosti a potom by měla nabízet žákům cesty ke kvalitní kultuře, literatuře...při tvorbě inscenací rozvíjet nejen mluvní dovednosti, myšlení, ale i volní vlastnosti, schopnost improvizace...všechno to, co je potřeba i v běžném životě. Zvláště pak v budoucím „nehereckém“ povolání, kde je komunikace s druhými zapotřebí. Každý řidič autobusu, prodavačka, vrátný, číšník, učitel, bankéř, politik...by měl projít dramatickou výchovou.

Tak jo, přejeme ti hodně úspěchů a ať se ti daří! Vám taky!

Rozhovor vedla a zapsala Ga

...viděli jsme...

...Matouše Boreckého...

...a Pastýřskou hru žáků 1. a 2. ročníku LDO na Vánočním koncertě...

...a účinkující a žáky pana učitele Martina Weisse s dárky u stromečku při Třídním koncertě.

...zvítězili jsme!

SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“: A copak na to kondor?

Vítězkou prosincového kola soutěže je Anna Vitvarová. V redakci na ni čeká odměna. Blahopřejeme!

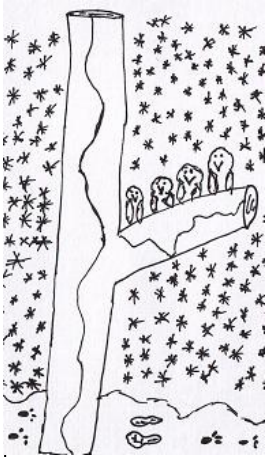
Tak kdo mi to na ten můj Virginal hraje?

Obrázky do dnešního čísla nakreslili žáci paní učitelky Radky Ulichové: Adéla Jevčáková, Karel Chalupa, Kryštof Brouk, Štěpánka Valášková, Lenka Jechová, Natálie Hölllová, Jan Halamka, Kateřina Táborská, Kateřina Vašatová a Alžběta Berkovcová

Fotografie zapůjčili: Nikola Chreňová, Jan Kočí, David Habiger, pan Volšička, vlavla, palpa a Jé

Do šatny (po celý rok vesele)

Stěžuje si Pepa po Vánocích: „Dostal jsem pod stromeček tričko. A zase s břichem!“

Ptá se maminka Pepička:
„Kdo tě naučil říkat: zatraceně?“
„Ježíšek!“
„Nelži!“
„Přisahám, když nesl dárky do pokoje,
praštil se o stůl a křičel tohle!“

Na novoročním talíři se smaženými vodními
živočichy leží stočená rybka.
„Vida, tuhle ulovili zrovna, když vybírala
zatačku!“

Nespokojený host v restauraci hlasitě volá: „Pane vrchní, máte zacpané uši?“
„Moment, zeptám se v kuchyni.“

Rodiče právě vesele vítají nový rok,
když náhle maminka zesmutní.
„Copak je?“ ptá se tatínek.
„Právě jsem si uvědomila,
že mám všechny šaty od loňska!“

Představ si, poprvé se u nás
sešel na štědrovečerní večeři
sudý počet lidí!
„Jak to, vždyť jste tři?“
„Jo, ale potom přijelo sedmnáct hasičů!“

V Třeboni byla potlačena
demonstrace proti Vánočním
svátkům.
„Kdo tam demonstroval?“
„Kapři.“

„Tohle byla báječná jednohubka, ostrá jako meč!“
chválí host novoročního rána paní domu.
„To byla drátěnka na nádobí!“

„Dals mu pod stromeček ten nůž?“
„Ano.“
„A co říkal?“
„Au!“

„Slyšel jsem, že se vaše dcera chce stát rockovou zpěvačkou,
jaké má úspěchy?“
„Zatím obrovské, koupil jsem za babku dvě sousední chalupy!“

„Mami, pamatuješ se na tu vázu, jak ses
vždycky bála, že by se mohla rozbít?“
„Ano, a co má být?“
„Nic, jen že už se bát nemusíš.“

Maminka vysvětluje Karlíkovi k čemu je zrcadlo.

„Kam se podíváš, když se chceš přesvědčit, jestli už máš čistý obličej?“
„Na ručník.“

„Tetičko, chutná ti ten bombón, co jsem ti dal?“
„Chutná, Pepičku, proč se ptáš?“
„No, že ho náš pes vyplivnul!“

Maminka se ptá malé Aničky: „Copak jsi dělala venku?“
„To, co dělají ptáčky.“
„Ty jsi zpívala?“
„Ne, papala jsem žízalu!“

„Pepičku, jak to, že máš tak zablácené boty? Vždyť venku není žádné bláto!“ zlobí se maminka.
„Ale je, jen ho najít!“

Je-li na Nový rok blátivo, bude po celý rok nepohoda mítí navrch.

Prší-li v lednu, bude drahé obilí.

Je-li leden mírný a deštivý, pak únor nás jistě zimou navštíví.

Je-li teplo v lednu, sahá bída ke dnu.

Na Nový rok se nemá nic půjčovat ani ze stavení vynášet, protože by to při hospodaření v příštím roce scházelo.

Je-li leden chladný a jasný, bude rok úrodný a krásný.

**Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
je Město Jaroměř**

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01 Jaroměř, tel. 491 812 356,
e-mail : zus.jaromer@quick.cz , dr.hutavy@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

5. číslo vychází 3. ledna 2011 jako srdečné novoroční přání

redakční rada: Já-kub (Jakub Maksymov), Petř (Petr Hrudka), TzjvvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),
Ga (Kateřina Prášilová), aN (Jan Holínský), MAT (Martin Kříž), Blába (Barbora Dubnová), Zdiš (Zdislava Silvarová)
úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí), dopisovatelé: vlavla (Vlastimil Kovář)
korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová), poradní hlas: palpa (Pavel Linha)